

Farfars perfekte fest

Hva hvis det ikke slutter å regne?

NOEN GANGER STOPPER IKKE REGNET

Ikke alle bønner blir besvart med det samme, slik som Alex' bønn. Men Gud lytter alltid og liker å velsigne oss. Vi kan velge å stole på at han vet hva som er best, selv om det kan virke som om ting ikke går så bra.

Av David Dickson
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted på Samoa.

Mørke, tunge skyer hang på himmelen. Alex så opp på dem.

BRAK!

Mer torden drønnet. Det styrtet ned store, tunge regndråper overalt.

Alex ristet på hodet. Dette var ikke bra. Ikke bra i det hele tatt. På Samoa, kan det noen ganger regne i flere dager uten stopp. Men han ville at farfars fødselsdag skulle være perfekt!

Alex gikk til rommet sitt og knelte ved siden av sengen sin.

"Kjære himmelske Fader," sa han. "Vær så snill å la det slutte å regne tidsnok til farfars fødselsdags-selskap i morgen. Vi har allerede sendt ut invitasjonene. I Jesu Kristi navn. Amen."

Da Alex reiste seg, så han mamma og pappa stå i dørråpningen. De smilte.

"Jeg håper du ikke har noe imot at vi hørte bøn-
nen din," sa mamma.

Alex smilte. "Det går bra. Jeg vil bare at mor-
gendagen skal være spesiell for farfar. Det vil ikke
være det samme hvis vi må å holde oss innendørs.
Vi ville ikke ha plass til å danse!"

Pappa klemte Alex' rundt skuldrene og sa: "Uan-
sett hvordan været er, vil farfar vite hvor glad du
er i ham."

Neste morgen ba mamma og pappa Alex om å si familiebønnen. Det regnet *fortsatt* kraftig. Og det så *fortsatt* ikke ut til å stoppe.

"Vær så snill å velsigne regnet med slutte tidsnok til festen," sa han. "Og vær så snill å velsigne oss alle så vi har det hyggelig. Spesielt farfar!"

Alex så på himmelen hele morgenen. I lang tid forandret ingenting seg. Men så skjedde det noe fantastisk.

"Se!" ropte Alex. "Der er det litt blå himmel!" Familien løp ut til hagen. Himmelen begynte å klarne.

I løpet av noen timer var alle skyene borte! Til og med vannpyttene på bakken hadde tørket ut. Alex skyndte seg for å pynte i hagen. Bestefar og de andre gjestene ville snart være her.

Da farfar kom, ble han overrasket. Han så på lysene, de fargerike båndene og alle gjestene. "Alt er så nydelig," sa han. "Tusen takk!"

ILLUSTRASJON: AUGUSTO ZAMBONATO

Festen var like morsom som Alex hadde håpet. De danset til farfars favorittsanger. Maten smakte godt – spesielt det søte kokosbrødet. Alex fikk til og med sunget med farfar.

Det beste var imidlertid da tiden var inne for *Siva Tauluga*. Denne dansen ble alltid utført av dagens hovedperson. Og det var selvfølgelig farfar!

Farfar reiste seg for å danse, men så så han på Alex. "Kom og bli med meg, Alex!" ropte farfar. Alex spratt opp og danset ved siden av farfar. Snart danset alle andre også.

Farfar lente seg ned for å klemme Alex. "Du fikk meg til å føle meg veldig spesiell i dag," sa farfar. " Dette var den *perfekte* fødselsdagsfesten."

Etter at festen var over, så Alex opp på himmelen. De tykke, mørke skyene var tilbake. Regnet begynte å styrte ned på dem igjen. Men denne gangen hadde Alex ikke noe imot det. Han visste at vår himmelske Fader hadde hjulpet været å holde seg fint lenge nok til farfars fest. "Tusen takk for det fine været," ba Alex. "Og tusen takk for en vidunderlig farfar." ●